

Adam Dąg, P

Gdy nie zostanie po mnie nic
Oprócz pożółkłej fotografii
Błękitny mnie przywita świt
W miejscu, co nie ma go na mapie
I kiedy sypną na mnie piach
Gdy mnie okryją cztery deski
To pójdę tam, gdzie wiedzie szlak
Na połoniny, na niebieskie
Powiezie mnie błękitny wóz
Ciągnięty przez błękitne konie
Przez świat błękitny będzie wiózł
Aż zaniebieszczą w dali błonie
Od zmartwień wolny i od trosk
Pójdę wygrzewać się na trawie
A czasem gdy mi przyjdzie chęć
Z góry na ziemię się pogapię
Popatrzę jak wśród smukłych malw
Wiatr w przedwieczornej ciszy kona.
Trochę mi tylko będzie żal
Ż trawa u was tak zielona